

Abstrakt

Tato diplomová práce se zabývá vztahem mezi režimy sociálního státu, jejich institucemi a postojem veřejnosti vůči volnému pohybu pracovníků v rámci Evropské unie. Cílem této práce je analyzovat, zda rozdělení do jednotlivých režimů může sloužit jako užitečný nástroj pro pochopení rozdílů mezi členskými státy EU ve veřejném mínění ohledně vnitro-evropských pracovních migrantů. K dosažení tohoto cíle používá tato práce institucionální teorii a studuje tři dimenze institucí sociálního státu – univerzalitu sociálního státu, ekonomické nerovnosti a pracovní příležitosti. Analýza je prováděna na případě osmi (současných i minulých) členských států EU, které jsou rozděleny do dvojic, z nichž každá reprezentuje jeden režim sociálního státu – konzervativní, liberální, sociálně demokratický a Jihoevropský. Závěrem této práce je, že ani rozdělení do režimů ani institucionální dimenze nepředstavují dostatečný nástroj pro vysvětlení rozdílů v postojích vybraných států. Nedostatečnost použití režimů dokazují případy zemí, které jsou sice členy stejného režimu sociálního státu, ale ukazují jiné úrovně podpory vůči volnému pohybu pracovníků. Zároveň země, které by podle institucionálních dimenzí měly vykazovat nejpozitivnější přístup nedosahují předvídané míry podpory. Na druhou stranu země, které by měly ukazovat negativnější postoje s ohledem na jejich míru universalitu, nerovnosti a pracovních příležitostí, dávají najevo souhlasnější přístup, než je tomu v případě některých států s příznivějšími podmínkami pro podporu.